

Kitti ékszerdobozza

Kitti jobb oldalsó szemfoga nem akart mozogni, pedig a maradandó oldalsó metszőfog már kibújít mögötte. Így nem volt mit tennie megkérte a Nagymamáját kísérje el a fogorvoshoz és húzas-sák ki. A Doktor bácsi nagyon megdicsérte a kis Kittit, hogy milyen ügyes volt és emlékül megkapta a tejfogát. Elköszöntek, elsétáltak Anyukája munkahelyére, hogy elmesélje neki is a történeteket. Eszter (Anyuka) nagyon büszke volt a lányára és ígéretéhez híven egy kis négyszéletes marika pizzával várta. Mara mamával haza is mentek, otthon jóízűen megették, majd Kitti a sok izgalomtól elaludt. Anya csengetésére ébredt fel. Már fél öt lett. Gyorsan eltelt az idő. Szerencse, hogy nem kell mennie a suliba, hiszen holnap kezdődik a tavaszi szünet. Így nem is kezdett a tanuláshoz, hanem Anyával és a Mamájával hármasan társasjátékoztak elővették a dixitket, majd következett a concept és a legvégén pedig jó régi gazdálkodj okosannal kezdtek el játszani. Sajnos mama ránézett az órájára és vége is lett a kellemes esténknek. Én elköszöntem mamától, majd Anya lekísérte, hogy ne kelljen egyedül mennie.

Kitti bement a konyhába elővette a pizzás dobozt, de ő már nem azt látta benne, hanem egy gyönyörű ékszerdobozt, ami lilára-ezüstre van festve, gyöngyökkel és gyurma rózsákkal a tetején. Bement a szobájába, leült az íróasztalához, felkapcsolta lámpáját, majd következett az alkotás. Ilyenkor nála telnek a percek és órák, de Ő ebből nem érzi soha semmit, pedig Anyukája is bement hozzá jó éjt-puszit adott neki, kérte, hogy nemsoká fekdjön le. Tudja Ő, hogy holnap nincs sulis, de a pizzás doboz holnap is meg fogja őt várni. Még pár simítás, majd Kitti elővette a csillámport és rászórta az ékszerdobozára, de akkor valami történt...

Kitti nem otthon volt, hanem egy csodás helyen ahol unikornisok, szárnyas lovak repkedtek az égen, de ott nem kék volt az ég, hanem minden rózsaszín a lovak, fű, virágok, sziklák, gyémántok, sorolhatnám a végtelenségig.

– Szia, én Zumihi vagyok! – És te? – kérdezte az unikornis.

Elgondolkodott magában a lányka: Hát én, hogy-hogy értek állat nyelven? Na, mindegy inkább válaszolok.

– Szia, én nevem Kitti. Engem vár az Anyukám, nem tudja, hol vagyok. Nem hoztam magammal még a telefonomat sem, csak... hát ez nem lehet igaz itt az ékszerdobozom nálam és milyen csodás lett! Tetszik Neked is Zuhimi. (Kitti a csodálkozástól teljesen megzavarodott. Csak beszélt, beszélt és beszélt.)

Zuhimi megérintette a fejével és kedvesen rámosolyogott majd, azt mondta ne félj itt nem bánt senki. Kitti ügyetlenül felült a háttára és óvatosan elindultak a magasba. A lány először nagyon félt, de a táj szépsége annyira lenyűgözte, hogy a magasság sem volt már akadály számára, hogy ne élvezze az utazást. A várban unikornis katonák vették őket körül és követelték tőle az ékszerdobozát, amit ellopott a Királynőtől. Szegény Kitti és Zuhimi hiába mondták, hogy ők ártatlanok. A katonák hajthatatlanok voltak mentek és vitték őket a Királynőhöz Rózsá Varangyhoz.

Rózsá Varangy előtt a katonák meghajoltak majd első lábaikra lehajolva kitolattak a királyi szobából. Így hát ott maradt Zuhimi és Kitti a Királynő előtt. Mind a ketten nagyon meg voltak illetődve. Hiszen egyikőjük sem találkozott még a királyi család tagjai közül senkivel.

Rózsá Varangy királynő csodálatos színekben pompázott. Rózsaszínű testét, arany és ezüstös csillámok borították. Nagy mosolyát követően sírásra görbült a szája. Majd kérdőre vonta Kittit:

– A dobozom nálad van! Már hetek óta nem találom sehol! Te vitted el? Egyáltalán Ki vagy Te? Nem is látalak még a birodalmamban. Beszélj, ha kedves az életed.

A leány meghajolt és kedvesen válaszolt a Királynőnek:

– Kedves Királynő az én nevem Kitti. Ember vagyok, és ez az én pizzás dobozom. A virágokat is én készítettem gyurmából. Csinálok Neked is, ha akarod.

Királynő e szavak hallatára felemelkedett a trónjáról majd hatalmas 100 cm hosszúra is megnövő, ragadós, rózsaszínű nyelvvel lasszószerűen elkapta Kitti kezében a dobozt, majd húzni kezdte.

Elkezdődött a huzavona. Kitti minden erejével azon volt, hogy magánál tartsa becses tárgyát, és elkiáltotta magát.

– Ez az én dobozom! Soha nem adom! – a palota ablakai is

beleremegtek, olyan erők lakoztak a kis Kittiben.

Az éles sikoltásra Eszterben is megszólalt az anyai ösztön. Letette a kedvenc könyvét a párnájára. Kibújít az ágyából és átment megnézni kicsi lányát, hogy miért kiabált oly keservesen. Akkor látja, hogy az Ő édesé még mindig ott ül az asztalnál. Az arca pedig csupa csillámport. Szólogatni kezdi.

– Kincsem gyere az ágyba, majd holnap befejezed.

Kitti fel kell és álmosan mondja Anyukájának.

– Anyu, rosszat álmodtam. Rózsavarangy el akarta venni az ajándékodat, de én nem hagytam magam. Ugye szép lett? – majd mosollyal az arcán elaludt az ágyában.

Eszter óvatosan betakarta kincsét, majd egy hatalmas pusztit, nyomot a csillámok közé.

Egy gyors mozdulattal a párnák közé csúsztatta a fogtündér ajándékát és nyugovóra tért.

Gonda Viktória

Az idősök otthonában...

Nagyon izgatottan, de jókedvűen és örömmel gyakoroltunk az idősök otthonában előadott műsorunkra. Énekekkel és versmondással készültünk. Péntek délelőtt ünneplőbe öltözve kerekedtünk fel, hogy megörvendtessük a kedves idős

embereket, akik már kíváncsian várták az előadást. Elsőként az egyik ott dolgozó ápolónő mondott egy kis köszöntőt, majd a mi műsorunk következett, amit széles mosollyal és tapssal jutalmaztak. Mivel kíváncsiak voltunk, hogy hogyan is néz ki az idősök otthona, a műsor után körülnézhattunk az épületben. Érdekes volt látni, hogyan élnek ott az idősök. Végül azzal a jóleső érzéssel köszöntünk el, hogy örömet szerezhattunk másoknak.

Apostol Inez 6.o.

Kirándulás kerékpárral

Szeptember 29-én délután a nyolcadikosok kerékpárral

kirándultak a Siloam Gyógyászati-és Szabadidőközpontba. Az időjárás és a környezet teljes kikapcsolódást nyújtott a délelőtti tanulást követően. Az állatgondozó felügyeletével a gyerekek testközelben foglalkozhattak az állatokkal: kecskéket simogattak, lovagoltak. A munka sem maradt el, hiszen sok-sok szatyor gesztenyét gyűjtöttek. A gesztenyéért kapott összegből intézményünk jutalomkönyveket fog vásárolni.

Nagné Smányi Hedvig